

Glózer Adél, színésznő, atyja soproni polgármester volt. Az 1881-iki téli színi-szezonban Varsóban működött az olasz opera-társulatnál. A Nemzeti Színházban 1881. máj. 7-én mutatkozott be a »Tra-viata« címszerepében. »Sok bensőséggel s emellett teljes művészi önmérséklettel énekel, játéka is természetes, egyszerű s kifejező«, írja róla a Pesti Hírlap. Mar-chesiné tanítványa volt. 1883. nov. havá-ban a Nemzeti Színház szerződtette.

Glöckner Berta, német színésznő, sz. 1848. dec. 26-án, Komáromban, megh. 1916. dec. 10-én, Bécsben. Előbb mint némaszereplő játszik a bécsi Burgszínház-ban. 1869-ben Linzbe szerződik, onnan Brunnbe, e színház leégése után a Carl Theater tagja lesz Bécsben. Majd Pestre szerződtött a német színházhoz. Később München és Pétervár színpadjain műkö-dött. 1896-ban Botzenhart Albert színész-szel házasságra lépve visszavonult a szín-padtól.

Glöttzer József, a Nemzeti Színház karvezetője, egyike volt az intézet legér-demesebb, legmunkásabb tagjainak.

Gluck Christoph Willibald, német zeneszerző, az opera legnagyobb reformáto-rainak egyike, sz. 1714. júl. 2-án, Weiden-wangban, megh. 1787. nov. 15-én, Bécsben. Prágában végezte tanulmányait, majd Bécsben és Milanóban élt. 1754-től 10 éven át a bécsi Hofoper karmestere volt. 107 operát írt. Az operairásról való reform-eszméit az »Alceste« és »Paride e Elenak« operáinak partitúrájához írt előszavában fejtette ki. Händel hatása alatt, akivel Londonban ismerkedett meg, elfordult az olasz stílustól és operáiban drámai mély-séget igyekezett kifejezésre juttatni. Gluck volt az első, aki életet vitt a színpadra, az alakjai nemcsak viaszbabuk, akik el-éneklik az áriáikat és odébb állnak, hanem van mondani valójuk. Gluck reformátori működése annál érdekesebb, mert hosszú ideig (1746-ig) maga Gluck is az olasz iskolához tartozott, amelynek kitűnő tanít-ványa és kiváló mestere volt. Azután Bécsbe ment és az új nyomokat kezdte keresni, amelyek a szó és a hang egysé-géhez elvezetnek.

Ehhez természetes — Gluck nem volt maga is költő, mint Wagner — szüksége volt egy olyan librettistára, aki maga is megérti a törekvéseit. Addig Metastasio, az akkori idők legnevezetesebb szövegírója írta a Gluck-operák librettóit, de tőle nem tudott alkalmas anyagot kapni Gluck. Ekkor került a kezébe egy eddig ismeretlen olasz írónak, Raniero de Calsabigié-nek a librettója: »Orfeo ed Euridice«. Ez a librettó volt az, amire Glucknak szüksége volt. Nálunk az »Orfeusz« (1. o.) c. operája ismeretes. Újabban színrekerült nálunk a »Rászedett kádi« c. 1 felv. dal-műve. Bem. 1881. okt. 4. Nemzeti Szín-házban, majd 1884. dec. 25-én a M. Kir. Operaházban. »Május királynője«, pásztor-játék 1 felv. Favart eredetije után átdol-goztta Kahlbeck. Ford. Kosztolányi Dezső. Bem. 1913. márc. 19. M. Kir. Operaház.

Glück Ignác, kereskedő, Kiskúnhalason. Színműve: »Szerelem és becsület«, dr. 5 felv. Bem. 1912. december havában, Kis-kúnhalason, Miklóssy Gábor társulatánál.

Glücksman Henrik, a bécsi Deu-tsches Volkstheater dramaturgja, sz. 1864-ben. Magyar születésű színházi szakember. Működése 25 éves jubileumát 1927. március havában ülte meg. Magyarágát az idegenben is híven megőrizte, s a ma-gyar irodalomnak, művészetnek buzgó pro-pagálója maradt. Évek sora óta sok ma-gyar darabot fordított s a Petőfi-kultusz-nak is kiváló szolgálatot tett, mint a hal-hatatlan költőnek német nyelven egyik leg-művészibb tolmácsolója, akit a Petőfi-Tár-saság ezért kültagjává választott.

Gobbi Adél, karénekesnő, 1867. ápr. 1-től a Nemzeti Színház operai együt-tésének, majd 1894. dec. 31-ig a M. Kir. Operaház tagja volt.

Gobbi Alajos, a Nemzeti Zenede igaz-gatója, sz. 1844. dec. 20-án, Pesten. A Nemzeti Zenedében végezte zenei tanul-mányait Thern, Engesser Mátyás, Huber Károly, utóbb Ridley Kohne vezetése alatt. Már 1863-ban, alig tizenkilenc éves korá-ban, a Nemzeti Színház zenekarába ke-rült, később ott hangversenymester, zene-kari igazgató és a filharmonia vá-